

Kur'an Hakikatleri - II

Resûlullah'ı nasıl bilirsin?

Dr. Haluk Nurbaki

İÇİNDEKİLER

HALUK NURBAKİ KİMDİR?	9
ÖNSÖZ.....	15
SÛRE-İ KEVSER.....	17
YÂSİN-İ ŞERÎF	143
KAYNAKÇA.....	403
GENEL DİZİN	405

ÖNSÖZ

Kıymetli okur, elinizde tutmuş olduğunuz bu kitap Haluk Nurbaki'nin sûre yorumu temalı cami vaazları deşifre edilerek kaleme alınan serinin ikinci kitabıdır.

Kitapta vaazın olağan akışına uygun olarak konuşma dili korunmuştur. Haluk Nurbaki'nin kendine has vaaz üslûbu, daha önce kitaplarını okumuş ancak vaazlarını dinlememiş olan okurları için hiç şüphesiz farklı, ancak bir o kadar da yalın bir anlatım deneyimi olacaktır.

Ömrünü İslâm davasına adanmış ve bu yolda kitap yazmanın yanında insan yetiştirmeye azamî derecede önem göstermiş olan Nurbaki, takipçilerine daima pratik iman reçeteleri sunmuştur. Bu reçetelerin uygulanabilmesinde ise ön koşul Fahr-i Kâinat Efendimiz'in doğru anlaşılabilmesidir. Nasıl ki Kur'ân'ı anlamanın yolu Fahr-i Kâinat Efendimiz'den geçerse, Nurbaki'nin ifadesiyle “*Şüphesiz ki Fahr-i Kâinat Efendimiz'i anlamak için tek kaynak yüce kitabımız Kur'an'dır.*”

Bu düsturla Nurbaki, Fahr-i Kâinat Efendimiz'i anlamada anahtar niteliğindeki;

“Ben Allah iken meleklerimle beraber Peygamberime salat u selâm ederim. Ey inananlar, siz de salat u selâm getirin, ona iletelim.” (Ahzâb, 56)

“Sen ne güzel ve ne yüce bir ahlâk üzeresin.” (Kalem, 4)

“Biz seni âlemlere rahmet olarak gönderdik.” (Enbiyâ, 107)

bu üç âyet-i kerîme ve doğrudan Fahr-i Kâinat Efendimiz'i anlatan Kevser Sûresi ve Yâsîn Sûresi üzerinde önemle durmuştur.

Buradan hareketle *Resûlullah'ı Nasıl Bilirsin?* isimli bu kitabın içeriğinde Fahr-i Kâinat Efendimiz'i anlatan en kısa sûre olan Sûre-i Kevser'in ve en uzun sûre olan Sûre-i Yâsîn'in enfüsî yorumları bulunmaktadır.

Davasına hizmette sağlayacağı faydalara binaen yeni bir Haluk Nurbaki kitabının daha basılmış olmasından duyduğum memnuniyetin ifadesi çok zor. Kitabın yayına hazırlanmasında emeği geçen herkese ayrı ayrı şükranlarımı sunar, okuyan gönüllere şifa olmasını niyaz ederim.

Ali Nur Nurbaki

SÛRE-İ KEVSER ENFÛSÎ YORUMU

Serinin ilk kitabında da belirttiğimiz gibi Yüce Kitabımızda üç uzun sûre Allah, Peygamber ve İnsan'ı; üç kısa sûre de yine Allah, Peygamber ve İnsan'ı tanımlar.

Uzun sûreler içerisinde;

- **Sûre-i Rahmân:** Cenâb-ı Hakk'ı,
- **Sûre-i Yâsîn:** Efendimiz'i,
- **Sûre-i Yûsuf:** İnsan'ı tanımlar.

Kısa sûreler içerisinde;

- **Sûre-i Asr:** İnsan'ı,
- **Sûre-i İhlâs:** Allah'ı,
- **Sûre-i Kevser:** Efendimiz'i tanımlar.

Sûre-i Kevser'in iki kelimesi çok önemlidir. Birisi, birinci âyetteki "Kevser" kelimesi: "*Biz sana Kevser'i ihsan ettik!*" emriyle... Bir de son âyetteki "*Sana şenâati olan ebterdir!*" Sana kötü davranan, kötü düşünen, kötülük yapma cesareti gösteren ebterdir!

Sûre, bu iki hükümle Fahr-i Kâinat Efendimiz'in manasını, cereyanını kalplerimize aktarır.

Cenâb-ı Hakk, Efendimiz'i Kur'ân-ı Kerîm'de çeşitli âyetler ile bize tanıtmış ve O'nu çok iyi öğrenmemizi istediği için, aklımız ersin veya ermesin, net bir biçimde Efendimiz'e çok üstün bir bağlılığı ve sevgiyi emretmiş. Bu âyetlerin en önemlilerinden biri her cumada okunan "*innallâhe ve melâ-iketehu yusallûne 'alâ-nnebiy yâ eyyuhâ-llezzîne âmenû sallû 'aleyhi vesellimû teslîmâ*" (Ahzâb, 56) âyet-i kerîmesidir. Bu âyet-i kerîme; "*Ben Allah iken... (innallâhe 'O' demek) meleklerim ile birlikte*

sevgili Peygamberime salavât-ı şerîf okuyorum! Ey Müminler! Siz de okuyun!” Ben O’na intikal ettireyim, diyor Allah. Demek ki “Peygamber Efendimiz” demekle olmuyor. Allah “Böyle olmaz!” diyor. Ben Allah iken O’na “Salâvat-ı şerîf okuyorum.” diyor.

Nasıl okur? Cenâb-ı Hakk’ı yarattığı tüm varlıklar içerisinde kendisini net bir şekilde tanıyan tek varlık Fahr-i Kâinat Efendimiz’dir. O’ndan sonra “gelmiş, geçmiş” insanların hepsi bir araya gelse Efendimiz’in tanıdığı gibi Allah’ı tanıyamaz! Bundan dolayı da Allah, Efendimiz’e, daima “**Habîbim**” (Sevgilim) diye hitap eder. Sûre-i Kevser’le de bizim Efendimiz’i çok iyi tanımamızı arzu etmiş. Bundan dolayı da namaz sûreleri dediğimiz kısa sûrelerde, Efendimiz’i herkesin okuyabileceği bir sûre kalıbı içerisinde özetlemiştir. Nasıl özetlemiştir? “*İnnâ a’taynâ-ke-lkevser, fesalli lirabbike venhar, inne şâni-ke huve-l-ebter*” demiş. Bu sûrenin başı ve sonu Efendimiz’i net bir şekilde tanımlıyor; orta kısmı ise Efendimiz ile Allah arasındaki özel bir ilgiyi anlatıyor.

1. “*Biz sana kevseri verdik!*” âyet-i kerîmenin (âyet-i kerîmeden bizim anlayabildiğimiz kadar, dış kalıbıyla) birinci cümlesi.
2. İkinci cümlesi “*Namaz kıl ve kurban kes!*”
3. Üçüncüsü de “*Sana şenâati olanların (Efendimiz’e şenâati, yani kötülüğü olanların) tümü ebterdir, güdüktür, sonu yoktur!*” Sana kim ki şenâat sahibidir, onun sonu yoktur diyor âyet-i kerîme.

Bu iki cümle içerisinde (1 ve 3. âyet-i kerîmeler) Efendimiz’e yaklaşım sağlayacağız. Sonra da “Namaz ve kurban”ın hakikatini öğreneceğiz. Biliyorsunuz, **Efendimiz’e kurban farzdır, bizlere vâciptir! Efendimiz’e kıyasen keseriz!** Acaba Efendimiz’e verdiği “Kevser” nedir? Müfessirler bunun üzerinde düşünmüşler ve hemen hemen her müfessir kendisine göre bir yorum yapmış. Kimisi “Cennette bir nehirdir.” kimisi “Evlatlarıdır... Neslidir.” demiş. Kimisi de “Feyzin sonsuzluğudur.” demiş. Herkes kendi kavramları içerisinde yorumlarını yaparken de Kur’ân’ın diğer âyetlerine ve hadisâta, yani Fahr-i Kâinat Efendimiz’in dünyanın zaman şeridindeki hayatına kıyasen bu manaları getirmişlerdir.

Kevser, sonsuz bolluk ve çokluk demektir. Ama bu “sonsuz bolluk ve çokluk” lâlettâyin, sıradan bir çokluk olamaz. Mutlaka nimet ve

güzellikten ibaret bir sonsuz bolluk; memnun edici ve sevindirici ve nimet çokluğu, bir güzellik çokluğu demektir. Cenâb-ı Hakk'ın Fahr-i Kâinat Efendimiz'e verdiği nimet çokluğu neler olabilir diye düşünebilirsin. Müfessirlerin bir kısmı diyor ki: **Hız. Fâtıma'dan başlayan "Evlâd-ı Resûl" dur.** Ki biz onlara "Ehl-i beyt" diyoruz. "Kevser" kelimesiyle kastedilen tek bir mana yoktur. Birçok manaları vardır. Hepsisi de Kevser'i ayrı pencerelerden seyretmektedir. Bunlardan bir tanesi mutlaka Ehl-i beyttir, hiç kimse Ehl-i beyt kastedilmiyor diyemez! Derse Efendimiz'e "şenâati" dokunmuş olur, son âyete ters düşer! Binaenaleyh Ehl-i beyti evvel emirde başa alacağız! Ehl-i beyt ne demek? Hız. Fâtıma ne demek? Efendimiz'in torunları ne demek? Biraz sonra anlatacağım. İkinci kademedeki Kevser'in bir ilâhî nimet olduğunu kabul edersek onu bir başka âyet ile yorumlamak mümkündür. O da "*ve lekad âteynâke seb'an mine-l mesânî velkur-âne-l'azîm*" / "*Biz sana yedi mesânî ve Kur'an-ı Azîm'i verdik.*" diyor (Hicr, 87).

Demek ki Kevser'in bir manası da muhtemelen yedi mesânî ve Kur'an'dır. O halde "*Biz sana Kevser'i verdik!*" cümlesi içerisinde Kur'an da dahildir, yedi mesânî de dahildir! Yedi mesânînin ne olduğunu Hız. Ali ve Hız. Ömer sordukları zaman, Efendimiz "Fâtîha'dır." buyuyor. Çünkü Fâtîha yedi âyettir. Demek ki Fahr-i Kâinat Efendimiz'e Allah'ın verdiği **Kevser sırrı** içerisinde Kur'an ayrı zikredilmiş, Fâtîha ayrı zikredilmiştir. O halde, Efendimiz'in tüm diğer varlıklardan farklı olarak verilen bu yedi sırrını evvela bir parça anlamak lazımdır ki "Kevser" kelimesine biraz yaklaşım duyabilelim.

Niçin "Kur'an'ı verdik." demiyor da "Fâtîha'yı verdik." "Yedi mesânî verdik." diyor Cenâb-ı Hakk?

Arapça lügatta en çok açıklama yazılan kelimelerden bir tanesi "mesânî" kelimesidir. "Mesânî" kuvvetlendirilmiş, kendi kendine defalarca darbedilmiş anlamındadır [Mesela 5'i kendi ile darbederseniz 25 olur. Bir daha darbederseniz 125 olur. Böyle ilânihâye (sonuna kadar) büyüyerek gider. Bu bir mesânî kuvvetlendirmesidir.] Fahr-i Kâinat Efendimiz'e, Cenâb-ı Hakk'ın "*Biz sana yedi mesânî verdik.*" buyurmasındaki sebep, Fâtîha'nın yedi âyetinin her birisinin kendi kendini devamlı surette güçlendirerek yeni yeni sırları açma sebebidir.

Bundan dolayı Efendimiz buyurmuşlardır ki: “Fâtiha'nın yorumu ve anlaşılması ezelden başlar, ebede kadar devam eder! Fâtiha'nın yorumlanması ve onun sırrı hiç bitmez!” Neden? Çünkü Allah “Devamlı surette kendisiyle darbedilerek yükselen, kuvvetlenen bir sır verdik sana.” diyor. Nasıl olabilir diye düşünürsek bunu şöyle bir misalle açıklayalım:

Fâtiha, Efendimiz'in ezelden gelen hikmetleriyle beraber, ebede kadar olacak hikmetlerini açıklar. Okunduğu zaman Efendimiz'den bir mânevî cereyan akseder. Bu mânevî cereyan, Efendimiz'in kendi hikmeti içerisinde, nâmütenâhî dalgalar halinde bütün boyutlara yayılır. Eğer (imanı tam olan) bir mümin âhirete intikal etmiş bir yakınına Fâtiha okursa kesinlikle manada o kişi ile konuşabilir! Çünkü Fâtiha'nın bir ismi Sûre-i Şifâ'dır. Efendimiz'e bundan muradın ne olduğu sorulduğu zaman “Hastaları iyi eder, ölüleri diriltir.” buyurmuştur. “Ölü nasıl dirilir?” dersiniz kademe kademe dirilir.

Kişinin imanında zaaf lar varsa konuşma kulağa gelmiyor demektir. Şuna inanınız ki “mânâ” dediğimiz bir âlem vardır. Bu dünyanın gördüğümüz şu kaba çizgilerinin dışında bir âlem vardır ve esastır! Biz bunu anlasak da anlamasak da vardır! Görsek de görmesek de vardır! Onun için asıl olan odur. Eğer biz onu göremiyorsak “Bu yoktur.” demeyeceğiz! Gözümüzü ovuşturacağız. Gözümüzün önünde ne var? Görmeyen, bizim iman zaafımızdır. Eğer bir mümin, Fâtiha'sını içtenlikle/ihlâsla bir mümin akrabasına, ölüsüne okursa o kişinin kendisiyle konuşması mümkün olmasa bile mutlaka rüyasına gelir, kendisine “Bana Fâtiha yolladın, beni dirilttin.” der, teşekkür eder. Mutlaka gelir ve rüyasında konuşur.

Şemsî seneye göre 8 Haziran, Efendimiz'in Âlem-i Cemâl'e intikal günüdür. İslâm gelenekleri arasında Efendimiz'in doğumu **Mevlût Kandili** olarak kutlanır. Efendimiz'in hikmetleri de çeşitli kandiller ile idrak edilmeye çalışılır. Mesela **Regaip Kandili**, Efendimiz'in Âmine Annemiz'in rahmine ruh olarak intikal ânıdır. Hamilelik ânı değildir! Diğer insanlarda bu intikal hamileliğin onuncu haftasında da olabilir. Efendimiz on haftalıkken mi intikal etti, onu Cenâb-ı Hakk biliyor. Ama Regaip gününün kandil olması, bütün dünyaya müjde gibi olmasının sebebi budur. Ama dikkat ederseniz 8 Haziran Şemsî

olmakla birlikte, onun Kamerisini kandil olarak değerlendirmek hiç âdet olmamıştır. İslâm âleminde Efendimiz'in Âlem-i Cemâl'e gittiği zamanı kutlamak veya kandil haline getirmek âdet olmamış. Bunun hikmeti nedir? Efendimiz'in, Âlem-i Cemâl'e intikal ânında mutlaka büyük bir hikmet vardır. Bir kere o gün, “Allah Bayramı”dır! Sevgili Habîbini mutlak olarak kendi sonsuz boyutuna almıştır. Efendimiz henüz dünyasını değişmeden evvel Cenâb-ı Hakk, “Ey Sevgili Habîbim! Hani bana âşıktın, niçin bana gelmiyorsun, hâlâ ümmetinle uğraşıyorsun? Ama mademki ümmetini seviyorsun, mademki onlarla beraber olmak istiyorsun...” diyor ve “*Senin ömrünü muhayyer kıldım (istediğini seçebilirsin!)*” (Hadîs-i Kudsi) buyuruyor. Bu “İstedığın kadar yaşa! Çünkü sen ümmetinden ayrılamıyorsun, ümmet zevkini terk edemiyorsun. Hem bana âşıksın, ama ümmet zevkini de terk edemiyorsun.” demektir. Efendimiz, ümmetine olan sevgisini bırakmadığı için dünya meşakkatine tahammül etmiştir. Cenâb-ı Hakk devamlı suretle O'nun bir an evvel gelmesini isterken Efendimiz “Ümmetim şaşırır, perişan olur.” diye bu davete adeta nazlı bir şekilde mukabele etmiştir (karşılık vermiştir).

İşte! Bu emir geldikten sonra Efendimiz dedi ki: “Ya Rabbi! Senin sevgin hiçbir şeyle mukayese edilemez. Bana ümmetim için bir lütuf garantisi ver, her an beni alabilirsin.” Allah “Ümmetini ben merak ediyorum, gel Habîbim!” dedi. Efendimiz Âlem-i Cemâl'e böyle intikal etti. Efendimiz bu teminatı aldığı için biz varız! Yoksa biz aklımızla, fikrimizle Müslüman filan değiliz. Allah “Sen ne kerîm, sen ne rahîm bir peygambersin!” dediği için Efendimiz'in rahmeti sayesinde biz bunu bulabildik. İkincisi, Efendimiz bu dünyada iken madde yasalarının içerisinde beşerî hayatını yaşadı. Ancak miraç anlarında beşerî âlemi terk ederek bütün âlemlere yansıdı. Ama Âlem-i Cemâl'e teşrif ettiği zaman, dünyası değiştiği an devamlı surette “bütün âlemlere yansıdı.” Şu anda Efendimiz âlemlerin her noktasındadır! Onun için Efendimiz'i şimdi bulmak, Asr-ı Saadet'te bulmaktan daha kolaydır! Asr-ı Saadet'te Efendimiz'i bulmak için mutlaka kalkıp Medine'ye gitmek gerekirdi. Şimdi her an âlemlerin her tarafında Efendimiz'i bulmak mümkündür. Onun için Efendimiz'in dünyasını değişmesi -hâşâ!- bir ölüm olayı değildir; hem Allah için hem de onu bulmak ve görmek isteyenler için şenliktir.

Kolaylıkla bulunacak bir sonsuz mekâna yayılma hadisesi meydana gelmiştir. Ondan dolayı Cenâb-ı Hakk bunu anlatabilmek için “*vemâ erselnâke illâ rahmeten lil' âlemîn*” / “*Ben seni âlemlere ancak rahmet için gönderdim.*” (Enbiyâ, 107) buyuruyor. Bu ne demektir? “Âlemlere.” diyor. Ne insanlara ne Müslümanlara ne dünyalara diyor! Âlemlere diyor! Âlemlere deyince iş değişiyor.

Bu âlemlerin içinde ne vardır? Melekler âlemi vardır. Binaenaleyh, Efendimiz melekler âlemi için de bir rahmettir. Melekler, kendi ibadetlerinde, kendi zikirlerinde herhangi bir yorgunluğa düştükleri zaman “**cereyân-ı Muhammedî**” ile dirilirler. Biz “Efendimiz dünyasını değiştirdi, Âlem-i Cemâl'e intikal etti.” derken o anda Asr-ı Saadet'te ağlayan ashâbı filan düşünüyorsunuzdur. Peki ya bayram yapan melekler, sonsuz ruhlar (evvel yaşamış, sonra yaşamış)! Hepsi de Fahr-i Kâinat âşığıdır ve O'nu görebilmek için hasretle 8 Haziran gününü beklemişlerdir. Onun için 8 Haziran gününü herhangi bir şekilde bayram yapsak millet maalesef anlamaz. “Resûlullah dünyasını değiştirdiği gün bayram mı olur?” derler. Melekler, ruhlar bayram yapmayacak da ne yapacak? Matem yapsa ne kadar ayıp olur. Onun için Efendimiz'in yedi mesânî sırlarının içinde çok ince bir hikmet vardır: “Bütün âlemlere Rahmet olması ve Rahmetini Fâtiha anahtarıyla yansıtması.”

Efendimiz'i Âlem-i Cemâl'e intikalinden itibaren bulmak daha kolaydır. Nasıl bulacağız? “**Fâtiha anahtarı**” ile bulunur! Allah diyor ki: “Sevgili Habîbime inandınız mı?” “İnandık elhamdulillah! Eşhedü enne Muhammeden Resûlullah.” diyoruz yine. “Onu görmek ister misiniz?” diye buyuruyor. “Aman bu da sorulur mu, aç olana yemek teklif edilir mi?” diyoruz, bunun üzerine “Anahtarı üstündedir.” diyor. Çünkü Fâtiha'nın bir ismi; çözülmesi mümkün olmayan, yapılması mümkün olmayan işi çözen anahtar demektir. Şimdi beşerî aklımız ile düşünüyoruz ki 1400 sene evvel yaşamış ama Âlem-i Cemâl'e intikal etmiş bir yüce Peygamber var, hepimizin ve bütün âlemlerin sevgilisi... Onu görmek istiyoruz. Bu, mantıkla da akılla da çözülmesi zor bir şeydir, ancak Allah diyor ki: “Bir anahtar verdim. Habîbime mesânî sırrı taşıyan Fâtiha anahtarını verdim. Bunun ile çözülür.” Nasıl çözülür? Fâtiha'yı okudum:

elhamdu lillâhi rabbi-l âlemîn (Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur),

errahmâni-rrahîm (O, Rahmân ve Rahîmdir),
mâliki yevmi-ddîn (bütün dinlerin sahibidir),
ıyyâke na'büdü (yalnız sana kulluk ederiz) *ve-ıyyâke nesta'in* (yalnız senden yardım bekleriz),
ihdinâ's-şırâta'l-mustakîm (bizi doğru yola hidâyet eyle),
sırâta-llezzîne en'amte 'aleyhim (nasıl bir yol o, kendilerine nimet verdiklerinin yolu o),

ğayri-l mağdübi 'aleyhim velâ-ddâllîn (o yol sapıtmışların ve nasipsizlerin yolu değil) dedim, bitti. “Efendim ben göremedim.” dediğini kulağın duydu mu? Bunu kulağın duyduysa kendinde insaf (Hakk’a ve adalete uygun davranış) ile Fâtihâ’yı okuyamadığını anlarsın. Çünkü her zaman söylüyorum; unutmayınız ki Allah, Fâtihâ anahtarını kullanabilmemizin veya kullanıp kullanmadığımızın kontrolünü Fâtihâ’nın içerisine koymuş. Öyle bir elektronik şifre vermiş ki! “Ben bunu söktüm, çevirdim ama acaba açtı mı, açmadı mı, şifreyi uydurdum mu, uyduramadım mı?” diye tereddüt etme! Fâtihâ’nın dördüncü âyetinde şifrenin numarası var, ne diyor? “*ıyyâke na'büdü ve-ıyyâke nesta'in*”; yalnız sana kulluk ederim, yalnız senden yardım istîâne isterim, başkası yok, diyor. Bunu dediğin an; Fahr-i Kâinat’ı görmek istiyorsan derhal görürsün. İşte senin o Fâtihâ’nı ruhlardan birisine okumuşsan, adam deden bile olsa kalkar senin elini öper. Demek ki bizi Fahr-i Kâinat’tan mahrum bırakan ve Fâtihâ anahtarıyla her şeyi açmaktan aciz bırakan hadise, dördüncü âyetteki şifreyi kullanamamamızdır.

“*ıyyâke na'büdü ve-ıyyâke nesta'in*” Fahr-i Kâinat Efendimiz’in Allah’a karşı davranışlarının tümüdür. Efendimiz “Senden başka hiçbir şeye kulluk etmedim!” diyor. Etmemiştir! “Senden başka hiç kimseden yardım istemedim.” diyor. İstememiştir! Nasıl olmuş da gelip bütün Müslümanları ayaklarından asmışlar, Hz. Sümeyye’nin kolunu söküp şehit etmişler? Müslümanları her gün kırbaçlamışlar, su vermemişler, ekmek vermemişler. Bir avuç Müslümanın artık mecali kalmamış. Ondan sonra bunların karşısında Resûlullah “Yalnız senden umut eder, yalnız senden istîâne dilerim.” diyor Allah’a. Bunlar kim? “Bunlardan gelecek himmet, yardım, kudret gibi şeylere inanmadım.” diyor. İşte o zaman Cenâb-ı Hakk, Efendimiz’in yüceliğini bize göstermek için ne yapıyor? Tâif’ten bir adam gelerek “Tâifliler sizi bekliyor. Onlar seni çok arzu ediyorlar, şöyle bir hoş sohbet yapmak istiyorlar.” diyor.

Efendimiz, yanına yalnız Zeyd'i alıyor. Onunla beraber Tâif'e geliyor, daha kapıdan girip ağzını açmadan taşlamaya başlıyorlar. Hz. Zeyd, Resûllullah'ın üstüne kapaklanarak kenar mahalledeki bağa kadar koşuyorlar, kaçarken Zeyd 100 kûsur taş yiyor. Efendimiz ise ayağından yaralanıyor. Zeyd, kan revan içerisinde, neredeyse canını verecek vaziyette. Böyle bir durumda Efendimiz ellerini açıyor (Allah'tan nasıl isteneceğini bizlere öğretiyor) ve "Aman ya Rabbi! Bu kavmi kahretme, bilmiyorlar. Bunlara sakın ceza verme." diyor. "**Sen çaresizlerin çaresisin, sende çare tükenmez! Sen istediğin an halkedersin!**" buyuruyor ve "*ıyyâke nesta'in*" sırrını yaşatıyor. Aynı anda Medine'de Hz. Nesibe'nin de içinde bulunduğu bir grup, "Biz burada ne oturup duruyoruz, niçin Resûllullah'ı buraya davet etmiyoruz?" diyor. Efendimiz'in duası ile Hz. Nesibe ve grubunun Efendimiz'i davet ânı aynı andır. İşte hiçbirimiz "*ıyyâke nesta'in*" demeyi Resûllullah gibi böylesine sert ve haşin bir konuda yapamayız! Ama basit konularda yapalım artık...

Her isteyeceğimiz şeyi Allah'tan isteyeceğiz! Elbette esbabına tevessül edeceğiz (başvuracağız), o başka ama gerçekleşmediği zaman da tevessül ettiğimiz adama kızmayacağız. Allah vermemiş, adamcağız ne yapsın? Sen "*ıyyâke nesta'in*" diyorsun! İşte! Fâtîha anahtarını kullanabilmek için "yalnız sana kulluk ederim!" / "*ıyyâke na'büdü*" dedikten sonra paraya kulluk eder de 800 milyon tane Fâtîha okursan ne ölüne gider ne dirine gider! Ölüne Fâtîha'nın gitmesini ve dirinin de senden şifa sağlamasını istiyorsan yalnız Allah'tan isteyeceksin. Fâtîha'nın "sûre-i şifâ" olduğu kaidesini kimse değiştiremez! "Yalnız sana kulluk ederim! Yalnız senden yardım, meded beklerim ya Rabbi!" diyeceksin!

Mesânî sırrını verdiği Fâtîha anahtarı yalnız Efendimiz tarafından kullanıldığı, kullanılabilirdiği için, **o anahtar ile Efendimiz bütün evrenlerin sırrını açmıştır!** Bütün olmazları oldurmuştur, bilinmezleri bildirmişti! Çünkü âyet-i kerîmede "*vemâ huve 'alâ-lğaybi bidânîn*" / "*Benim Habîbim, gaybdan hiçbir şey yoktur ki öğrensın de size öğretmesin.*" (Tekvîr, 24) diyor Allah. Size her şeyi öğretmiştir, diyor. Gaybdan aldığı, bilinmez diye sandığınız şeylerin tümünü size mutlaka aktarmıştır, tâ ki siz o idrake, o isteğe ve o sevdaya düşün. Mutlaka her şeyi öğrenirsiniz, diyor. Demek ki Fahr-i Kâinat Efendimiz, Kevser sırrı içinde bir yanıla yedi mesânînin sırrı ile kâinatın bütün gizliliğini, her

Resûlullah'ı nasıl bilirsin?

Dr. Haluk Nurbaki

Nurbaki Hocamız, her zaman olduğu gibi, Peygamber sevgisini ve Ehl-i Beyt'in hakikatini bize tanıtan, öğreten kâmillerdendir. Bu yüzden bu kitap, bu sevgiyi Kur'an'a dayandırarak anlatan, Kevser ve Yâsin sûrelerini açan ve onlardaki manevi hakikatleri gösteren bir eser olmuştur. Bendenizin de çok yararlandığı bu iki sûrenin şerhi, Kur'an'la ilgili hakikatleri gönlümüzde aşıkâr eden ve Kur'an'ın tefekkürünü artıran bir lütuftur.

Bu sûreler, Peygamber Efendimiz'in hakikatinin açıklandığı, Allah'la olan ilişkisinden bahsedildiği ve onun şahsında ümmetine neler yapması gerektiğinin öğretildiği sûrelerdir. İnsan olmanın, yani insan-ı kâmil olmanın sırlarını gösterir, Peygamber'in Habîb olmasının nedenlerini öğretir, kalbin çalışmasıyla ruhun dirildiğini gösterir.

Hepimizin ihtiyacı olan bu hakikatleri bildiren bu eseri öğrenip, anlayıp idrak etmeyi Allah nasip etsin.

Cemâlnur Sargut

ISBN: 978-625-8185-12-6

9 786258 185126

NI
NEFES